

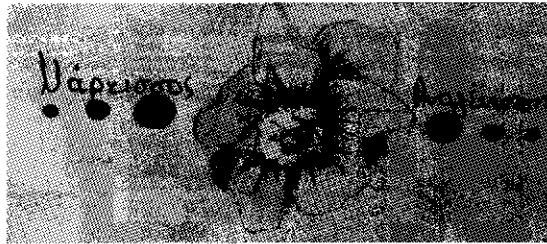
1^ο ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΜΑΪΟΣ 2022

1^{ου} ΓΕΛ ΚΟΡΩΠΙΟΥ

Ο ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟΣ ΔΩΔΕΚΑΛΟΓΟΣ

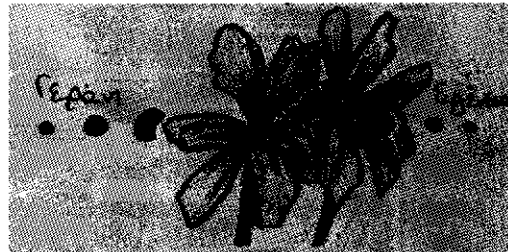
1) Δεν υπάρχει πια Ιουδαίος και Έλληνας, δεν υπάρχει δούλος και ελεύθερος, δεν υπάρχει άντρας και γυναίκα. Όλοι σας είστε ένας, χάρη στον Ιησού Χριστό.

Απόστολος Παύλος

2) Ανήθικος είναι αυτός που έμαθε να έχει πλούτο χωρίς μόχθο, πολιτική χωρίς αρχές, απόλαυση χωρίς συναίσθημα, γνώση χωρίς χαρακτήρα, εμπόριο χωρίς ήθος, επιστήμη χωρίς ανθρωπιά, λατρεία χωρίς θυσία.

Γκάντι

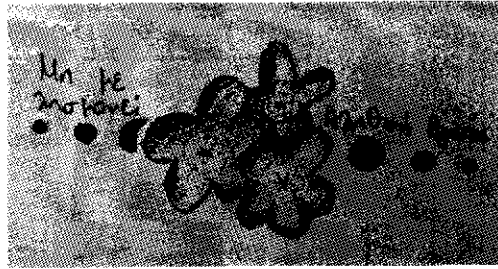
3) Όπως η αγάπη για ένα άτομο που αποκλείει την αγάπη για τους άλλους δεν είναι αγάπη, έτσι και η αγάπη κάποιου για τη χώρα του όταν δεν αποτελεί μέρος της αγάπης του για την ανθρωπότητα δεν είναι αγάπη αλλά ειδωλολατρική λατρεία.

Έριχ Φρομ

4) Κανένα έθνος δεν έχει την αποκλειστικότητα στην αγάπη του Θεού. Η ταύτιση έθνους και Εκκλησίας αδικεί τη φύση της «μίας, αγίας, καθολικής και αποστολικής Εκκλησίας». Παραθεωρεί βασικά στοιχεία του χριστιανικού πιστεύω. Η προσοικείωση της Ορθοδοξίας από ένα έθνος ή ορισμένα έθνη επ' ουδενί δικαιολογεί την αντίληψη ότι αποτελεί αποκλειστική τους ιδιοκτησία. Ο σεβασμός και η διατήρηση της ταυτότητάς μας είναι φυσικό και αναγκαίο. Ο περιορισμός όμως του Χριστού σε εθνικά πλαίσια μπορεί να καταλήξει έμμεσα στην άρνησή Του... Η Εκκλησία δεν μπορεί να ανήκει στην λésχη των δυνατών και των πλουσίων. Η δύναμη της Ορθοδοξίας δεν ταυτίστηκε ούτε στηρίχθηκε στην άσκηση της κοσμικής εξουσίας.

Αναστάσιος Γιαννουλάτος Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας

5) Οι ρατσιστικές θεωρίες για την καταγωγή και το χαρακτήρα των Βαλκανικών εθνών, έπαιξαν επιβλαβή ρόλο στην ιστορία τους. Δημιούργησαν, χάρη στην πολύχρονη και επίμονη διάδοσή τους, σταθερά εχθρικά αισθήματα και προκαταλήψεις ανάμεσα στους Βαλκανικούς λαούς, διαστρέβλωσαν την ιστορική τους μνήμη και τη σκέψη, έγιναν εμπόδιο στην ανάπτυξη των σχέσεων ανάμεσά τους, επιβράδυναν την άνοδο του Βαλκανικού ιστορικού χώρου και ωφέλησαν τα εγωιστικά συμφέροντα των επεκτατικών Μεγάλων Δυνάμεων.

Νίκος Ψυρούκης

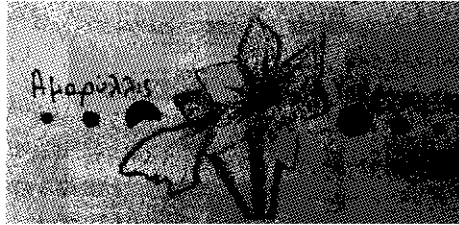

6) Δεν υπάρχουν άλλες ενδιάμεσες καταστάσεις νοητικές και ψυχικές ανάμεσα στην αγάπη και το μίσος; Οι άνθρωποι όταν δεν αγαπούν, μισούν; Αν δεν αγαπώ κάποιον αυτό σημαίνει απαραίτητα πως τον μισώ; Η ζωή των ανθρώπων ταλαντώνεται από το ένα αίσθημα στο άκρως αντίθετό του; Όλα τα απίθανα ενδιάμεσα χρώματα, όλοι οι συναισθηματικοί συνδυασμοί, όλοι οι θαυμαστοί διαφορετικοί τρόποι με τους οποίους οι άνθρωποι αγαπούν αλλά και εκδιπλώνουν τα άπειρα συναισθήματά τους, εξαφανίζονται μεταξύ αγάπης και μίσους, φίλου και εχθρού, καλού και κακού, πιστού και απίστου;... Το νοητικό σχήμα άσπρο-μαύρο, φίλος-εχθρός, πιστός-άπιστος αποτελεί ένα από τα πιο αυταρχικά, εξουσιαστικά και ανελεύθερα, πατριαρχικά και βίαια, βαθύτατα πολιτικά όμως σχήματα αντίληψης, σκέψης και πράξης, και θεωρώ ότι δεν είναι απαραίτητο να επεκταθώ με πολλές εξηγήσεις σχετικά με τις αιτίες. Αρκεί μόνο να επισημάνω δύο διαπιστώσεις. Πρώτον, εάν πολιτική είναι η τέχνη της αιδούς και της δίκης, η συνεχής δηλαδή δημιουργία αρχών, νόμων και κανόνων, μέσω των οποίων οι άνθρωποι ανασυνθέτουν όλες τις διαφορετικές και αντίθετες δυνάμεις όλων των κοινωνικών ομάδων και τάξεων, με σκοπό τη μετατροπή της βίας σε ενότητα, επιβίωση και ευημερία, και με σκοπό την αναζήτηση του μέτρου από όλους και για όλους, που επιτρέπει την ολοκλήρωση όλων, τότε το σχήμα του απόλυτου διαχωρισμού μεταξύ αγάπης και μίσους, φίλου και εχθρού διαιρεί τους ανθρώπους και τις κοινωνίες πέρα και πάνω από οποιοσδήποτε άλλες ιστορικές συνθήκες και δημιουργεί εχθρικές και πολέμιες ομάδες, τάξεις και κοινωνίες. Διαιρεί τους ανθρώπους και τις κοινωνίες σε εχθρούς και φίλους, που θα πρέπει να αντιμάχονται και να φονεύονται αιωνίως, σταματώντας και καταστρέφοντας την οποιαδήποτε πιθανότητα διαλόγου και συνύπαρξης, σύνθεσης και υπέρβασης των θέσεων και των αντιθέσεων. Δημιουργεί πυραμιδικές μορφές σκληρής εξουσίας. Και, δεύτερο, διαιρεί εσωτερικά τον ίδιο τον άνθρωπο που κατέχεται απ' αυτό, και τον οδηγεί σε φανατικές, ακραίες και εύκολα απάνθρωπες καθημερινές πράξεις... Το φίλος ή εχθρός, δικός μας ή ξένος, αγάπη ή μίσος, είναι ένα από τα βασικά σχήματα σκέψης και πράξης, πάνω στο οποίο οικοδομήθηκαν όλα τα αυταρχικά και τα τυραννικά καθεστώτα, όπως βέβαια και τα ολοκληρωτικά.

Αντώνης Παπαρίζος

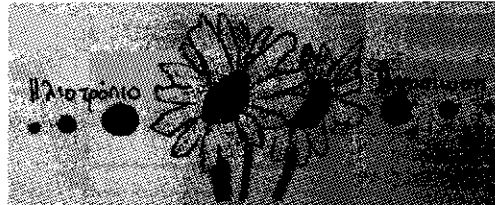
7) Η ιδέα του έθνους είναι ένα από τα πιο ισχυρά αναισθητικά που έχει επινοήσει ο άνθρωπος. Με τη δράση αυτού του αναισθητικού ένας ολόκληρος λαός μπορεί να οδηγηθεί συστηματικά στον πιο δηλητηριώδη εγωισμό, χωρίς να έχει καμία συνείδηση της ηθικής διαστροφής του· μάλιστα αισθάνεται πολύ χολωμένος όταν κάποιος του την αποκαλύπτει.

Ραμπιντρανάθ Ταγκόρ

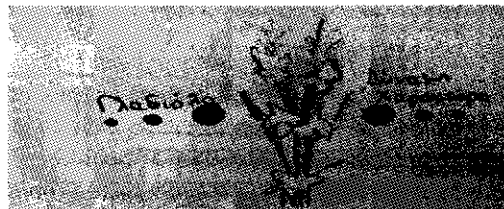

8) Ο κοσμοπολιτισμός δεν έρχεται αναγκαστικά σε αντίθεση με τον καλώς εννοούμενο πατριωτισμό. Μπορεί κάλλιστα κανείς να νιώθει «πολίτης του κόσμου» και να καλλιεργεί συγχρόνως την αγάπη για την πατρίδα, αρκεί να μην αισθάνεται την ανάγκη να δικαιολογήσει τον πατριωτισμό του επικαλούμενος τη διαφορά του δικού του από τα άλλα έθνη.

Ζήσης Παπαδημητρίου

9) Η Τζούλια Κρίστεβα πιστεύει ότι ο «ξένος» μπορεί να γίνει αποδεκτός δημιουργικά από το έθνος το οποίο τον υποδέχεται. Αλλά δεν σταματά εκεί. Πιστεύει ότι το έθνος είναι ένα αναπόσπαστο στοιχείο της διαμόρφωσής μας ως άτομα. Η κριτική της στρέφεται ενάντια τόσο στους σωβινιστές όσο και στους δήθεν οικουμενιστές που δεν θέλουν να αποδεκτούν την ύπαρξη και τη δημοκρατική διάσταση του έθνους. Όπως λέει και η ίδια: «Η θεοποίηση της καταγωγής ως έκφραση μίσους βρίσκει το ταίρι της στο μίσος της καταγωγής. Αυτοί που καταπιέζουν την καταγωγή τους, που δε θέλουν να ξέρουν από πού προέρχονται, που απεχθάνονται τον εαυτό τους σπέρνουν το ίδιο μίσος για τον εαυτό, αλλά νομίζουν ότι με το να αποσιωπούν μπορούν να λύσουν τα προβλήματά τους». Η Τζούλια Κρίστεβα πιστεύει ότι η διαφορετικότητα θα πρέπει να κατανοηθεί και να γίνει αποδεκτή. Το ίδιο πρέπει να γίνει και με όλες τις εθνικές, θρησκευτικές, κοινωνικές και πολιτικές διαφορές. Είναι ανάγκη να βρεθούν κοινά στοιχεία μεταξύ των ανθρώπων. Αυτή η ιδέα θα μπορούσε να είναι το πρώτο βήμα προς την κατεύθυνση μίας ανοιχτής και εξελίξιμης εθνικής ταυτότητας και ενός κόσμου απαρτιζόμενου από έθνη χωρίς εθνικισμό.

10) Ο Νίκος Νησιώτης είναι ταυτόχρονα εθνικός-πατριωτικός και οικουμενικός, ακριβώς επειδή είναι το πρώτο μπορεί να είναι και το δεύτερο. Ο Νίκος Νησιώτης παραλληλίζει τη βία του θρησκευτικού δογματισμού με τη βία που εφαρμόζεται από κράτη που βασίζονται σε εθνικιστικές αρχές. Η θρησκευτική αυτάρκεια του δογματισμού όταν συνδυάζεται ή ταυτίζεται με εθνικιστικές ή φυλετικές και πολιτιστικές τάσεις γίνεται μία από τις αμεσότερες ιδεολογίες επιδίωξης δύναμης στον κόσμο.

